

GARRE VAN CONNÉE

Van Edw. Van Alderweireldt ontvingen we terug een brief, waarvan we hier de inhoud laten volgen :

"Het liedje over de Garre van Conné, van Siessen stond te piesen in de Garre van Conné, is wis en zeker door de Vuurtorenaars gedicht geweest, dit ter gelegenheid van het voorval van Siessen Loete in de Garre (zijn juiste naam was Loete Joannes en hij werd geboren te Waarschoot op 1.12.1850 en woonde op de Prins Albertlaan in Impas 3).

Hoe dikwijls heb ik oude vissers, de Carbon's, de Peere's, de Hubrouck's, de Pincket's en zoveel anderen met smaak horen vertellen hoe zij dat liedje gedicht hadden. Dit alles heb ik zorgvuldig aangetekend en in mijn archief bewaard.

Welnu, Heer Hoofdman, wat ik verwonderlijk vind is het volgende : Sedert verscheidene jaren werd door de Plate en ook door wijlen de Heer Ary Sleeks gevraagd of iemand wist waar de Garre van Conné gelegen was. Nooit heeft men er een antwoord op kunnen geven. Nu dat ik mijn archief heb doorbladerd en het artikel aan De Plate heb overgemaakt, weet plots iedereen het zijne, en weet er kritiek op uit te brengen. Welnu als er iemand is die het beter weet waar het liedje van Siessen vandaan komt dat zij het bewijzen.

Er zijn nog andere liederen door de Vuurtorenaars gemaakt geweest, waaronder een bekend karnavallied gemaakt door de Neringdoendersbond van de wijk. En ook nog het lied van de Papegaai. Doch, daarop komen wij later eens terug".

NOG EEN VOLKSTYPE

Mevrouw V. Decherf-Vandenberghé is verwonderd dat wij bij de volkstypes COO niet vermelden. Daarom schrijft zij maar zelf over hem:

"COO was de fruitmarchand zeventig jaar geleden en had een eigenaardig liedje om zich aan te kondigen. Het luidde zo :

" Neuten gelijk blokken
Ka je ze nie kraken
Je moe ze mô kloppen
Ka je ze nie kloppen
Je moe ze mô tegen je tanden dokken !
An zeven cings en olf d'olve kilo
An drie kluutten de kilo".

Op te merken valt de prijs van toen voor een kilo noten. Nu bijna ongelooflijk !".

Schrijfster van deze brief geeft ook nog enkele oude Oostendse woorden van uit Grootmoeders tijd op. Deze kunnen we echter niet opnemen, daar deze reeds allen in het "Oostends woordenboek" van Roland Desnerck voorkomen. Nu in ieder geval is het beter een woord te veel te vermelden, want men weet nooit ! Desnerck is zelf nog alle dagen op zoek naar gebeurlijke aanvullingen.

KORTSTE STRAATNAAM

Verleden maand stelden we in onze straten-quiz de vraag welke de kortste straatnaamaanduiding in Groot-Oostende was. We gaven toen als antwoord "Bosweg" (6 letters). Nu blijkt het dat wij de officiële straatnaamaanduiding van "OPRIT" (5 letters) over het hoofd gezien hebben. De OPRIT is niet enkel een plaatsaanduiding, maar er zijn ook inwoners met dat adres. De OPRIT is gelegen op de Konterdam en begint aan de Gistelsesteenweg om te eindigen aan de Vanderstichelenstraat. Mej. Yv. Vyncke, Adjunct-conservator, was zo bereidwillig ons dit schriftelijk te laten weten.

IETS OVER DE PIJP

Een van mijn vrienden zond me onlangs van uit Brussel, enkele oude papieren gedateerd met het jaar 1884 en afkomstig uit Oostende. In die papieren trof ik een eigenaardig gedichtje aan. Volgens de bijgevoegde brief was dit het werk van een jonge Oostendse "retoriker", wiens naam mij onbekend is. Hij moest volgens de bijgevoegde brief een verwoed "rijmelaar" zijn geweest, want de brief zelf was ook in rijmvorm opgesteld.

In zijn gedichtje heeft hij het over zijn pijp, en vermits tabak en pijp een grote rol hebben gespeeld in het volksleven, heb ik het goed gevonden het dichtwerkje van een jonge Oostendse student uit 1884 aan onze lezers mede te delen.

Ik ben er van overtuigd dat U, zoals ikzelf, er veel genoegens zult aan beleven.

AAN MIJN PIJPJE.

--- ----

Kom mijn pijpje, laat me u stoppen,
 In uw' kop wat tabak proppen,
 En een smaaklijk trekje doen.
 'k Zal een viertjen in u voën,
 Dat u gauw zal warm maken,
 't Geve een kleurtjen aan uw kaken,
 Dat den smoorden zoo verblijdt.
 Och lief pijpje dat gij zijt !
 'k Trek zoo geern aan uw steertje,
 Dat dan rookt lijk een geweertje,
 Als het schot is afgegaan.
 Och ! mijn pijp wat staat ge me aan !
 Kom, ik zal wat lange krullen,
 Die al krinklen klimmen zullen,
 Uit uw kopje stijgen doen.
 Kom, mijn pijpje, laat'we ons spoën.
 Als het vuurtje t'hard wil blaken,
 Giet maar tranen langs uw kaken,
 Want die natte maakt u schoon,
 Uw berooktheid is mijn loon.
 In 't berookten mocht ik lukken !
 Och en valt toch nooit in stukken,
 Mijn lief pijpje dat ge zijt.
 Dan zal ik recht zijn verblijd,
 Als ik uwe witte kaken
 Lijk een beier bruin kan maken.
 Kom, niet langer meer gewacht !
 'k Steek u aan en smoor dan zacht.

(Letterlijk overgeschreven)

N.B. De auteur van het hierboven gedichtje is ons toch bekend geraakt.

Volgens inlichtingen van mijn Brusselse vriend, was het niemand anders dan de Heer Eugène Sorel, die jaren lang bij de firma Valcke frères, werkzaam is geweest en door onze oudere lezers gekend moet zijn geweest.

De Hoofdman.